

Kesäkirkko

Hiljaisuuden kutsu

Luen keinutuolissa. Ovi terassille on auki ja havahdun kuuntelemaan hiljaisuutta. Voimakas tuuli laulaa puissa vai laulavatko puut tuulessa. Hiljaisuus soi. Tunnen elämän vahvana ja kaipaus kasvaa sisälläni, kaipaus Jumalaan.

Kellun tyyneessä vedessä, aurinko lämmittää ja sininen taivas kaartuu yläpuolellani. Tuntuu kuin olisin avaruudessa. Kuulen vain hengitykseni. Ilo täyttää minut, ilo olemassaolosta. Tämmöistä on Jumalan armo, se kannattelee elämää.

Kävelen metsäpolkua pitkin. Rikkomaton hiljaisuus ympärilläni ja vehreys. Jostakin kuuluu kellon kalakatus, kirkonkello?... Ei, muutama lehmähän siihen ilmestyy, kun polku tulee niitylle... ja lehmänkello. Niillä tuntuu olevan kaikki maailman aika hallussaan ja lempeät silmät. Nautin lehmäterapiasta. Maailma asettuu paikalleen ja minä maailmassa.

Elämäntarkoitus on tässä: olla matkalla, kulkea tietänsä kaikessa rauhassa, omaan tahtiinsa. Hengitän samaa ilmaa kuin kaikki luomakunnassa. Me kuulumme yhteen. Matka tekee työtään meissä ja tie tulee kuljijaa vastaan. Sittenkin meillä on taipumus olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan. Luottamus elämään täyttää sydämen.

Kelttiläinen risti.

Näinkö hiljaisuus ja kiireettömyys vaikuttaa ihmiseen. Hetket, jolloin irrottautuu omasta arjestaan? Aistit herkistyvät väreille ja luonnon äänille. Maut ja tuoksut hurmaavat. Kyyneleitä... eivät ne ole pahasta. Kaikki tämä kauneus on käsittämätöntä.

Sanotaan, että hiljaisuudessa vietyt hetket ovat Jumalan rakkautta olemista, elämistä, viipymistä, kohtaamista. Ei hiljaisuus aina ole mukavaa, mutta tekee hyvää kohdata oman sydämensä syvyyksiä ja sallia itselle lepo. Lupa on vaan olla. Kukaan ei odota minulta mitään eikä tarvitse suorittaa mitään.

Kelttiläinen tapa elää todeksi kristillisyyttä kiehtoo minua. Sen erityis-

piirteitä ovat yhteys luontoon ja yksinkertainen usko. Jumala on kaikessa läsnä, perhosen lennossa ja ukkosen jylinässä, mutta luontoa ei palvota. Kukut kukkivat ja vedet solisevat Jumalan kunniaksi. Ihminen on Jumalan rakkaudelle vastaanotettavainen ”ohuissa hetkissä”, jolloin pyhyden tunto tihentyy ja helpompa aistia Jumalan läsnäolo. Huokauskin muuttuu rukoukseksi. Usein se tapahtuu luonnon keskellä. Ajattelepa vaikka auringonlaskua järvenrannalla. Vain läpikuultavan ohut verho erottaa tuonpuoleisen tämänpuoleisesta. Elämä ja kuoleman voi muuttua kotimatkaksi pyhiin luo.

Vaeltaminen Kristuksen tähden on hypähdys pois omasta arjesta, vetäytyminen vaeltamaan tunturiin, hiljaisuuden retriittiin, ongelle. Tärkeää ei olekaan saavuttaa jotakin, määränpää. Tärkeää on jo matkalla koettu ja jaettu elämä. Kristityn tuli rohkaistua lähtemään oudoille poluille ja luottaa, että Jumala on jo sielläkin vastassa. Luottamus kasvaa epävarmuudessa, kun on pakko luottaa, että meitä kannetaan.

”Niin kuin kuikka sukeltaa järven syvyyteen, niin minä kaipaan sukeltaa sinuun Jumala. Jumala, siunaa minulle tämä uusi päivä, jollaista en ole ennen kokenut.”

Helena Kuja-Kanto

Sotkamon seurakunnan jumalanpalvelukset ja tapahtumia heinä-elokuussa

HEINÄKUU

Su 14.7. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa, mukana Gospel Riders -motoristeja
klo 12 Messu Vuokatin kirkossa
Su 21.7. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa
To 25.7. klo 18 Hiljenny Rauhan puistossa siunauskappelissa. Pirkko Kupiainen, musiikki; Anja Tolonen, lausunta.
Su 28.7. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa
klo 12 Messu Vuokatin kirkossa

ELOKUU

La 3.8. klo 11 Vuokatinrannan konfirmaatiomessu Sotkamon kirkossa
Su 4.8. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa, saarnaa nimikkolähettilä Aaro Rytönen. Messun jälkeen lähetystilaisuus kirkon alasalissa.
Ke 7.8. klo 18 Ekaluokkalaisten siunauskirkko srk-talossa
Su 11.8. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa. Rauhanyhdistyksen kirkkopyhä, saarnaa Pekka Kainua. Messun jälkeen ruokailu, kirkkokahvit ja klo 12 seurat srk-talossa, puhujina Lasse Hertteli ja Pekka Kainua.
klo 12 Messu Vuokatin kirkossa
Su 18.8. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa. Messun jälkeen kirkkokahvit ja kappalaisten 50-vuotisseurat srk-talossa.
Su 25.8. klo 10 Messu Sotkamon kirkossa
klo 12 Messu Vuokatin kirkossa

Sotkamon kirkko on avoinna 2.8. 2019 asti tiekirkkona maanantaista perjantaihin klo 11 – 16

Lisätietoja tapahtumista: www.sotkamonseurakunta.fi

Tervetuloa!

Sotkamon seurakunta

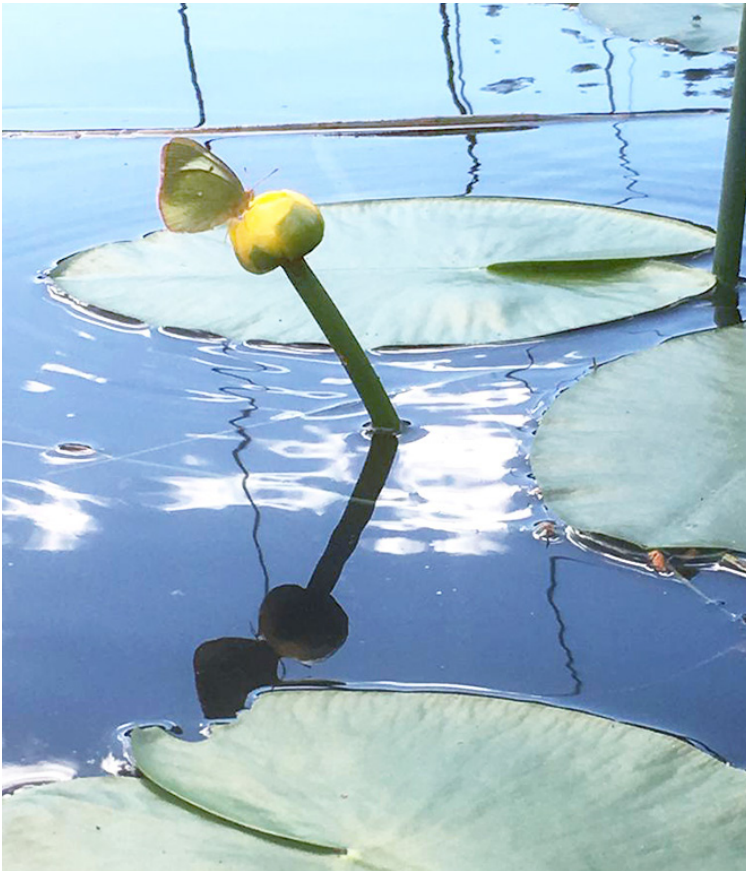
Käsi on maailman monimutkaisin instrumentti

Ihminen kättä on sanottu maailman monimutkaisimmaksi instrumentiksi. Jäin kerran miettimään, osaisiko ihminen valmistaa käden. Käsi jo mekaanisena laitoksena on monimutkainen. Siinä on suuri joukko taipuisia niveliä, luita, jänteitä ja liikkeen mahdollistavia osia. Ehkäpä ihminen osaisi valmistaa käden kaltaisen vekottimen.

Entäpä, jos siihen päälle pitäisi kasvattaa uusiutuva iho. Hanskoja tai muita suojia ei tarvita. Kasvava iho korjaa siihen tulleet vammat, taistelee ulkopuolisia taudinaiheuttajia vastaan, hengittää sopivasti, säätelee lämpötilaa, on suoja aurin gon säteilyä vastaan jne. Taitaisi jäädä iho valmistamatta.

Entä käden käyttöjärjestelmän valmistaminen? Suurenmoinen hermooverkkomme säätelee käsiemme liikeratoja. Ihminen on oppivainen. Miten sujuisi apinalta tai ihmisen valmistamalta mekaaniselta kädeltä esimerkiksi kuutamonaatin soittaminen? Ei taitaisi timpurin vasaraan pysyä keinokädessä niin, että se osuisi ihmisen käyttämän käden lailla lyöntikohteisiin. Ihminen kykenee kädellään hienoihin suorituksiin.

Ihminen valmistama käyttöjärjestelmä tarvitsisi luonnollisesti ulkopuolisen energialähteen. Ihminen käy kaurapurolla. Entä tuntoaisti? Kykenisimmekö valmistamaan käden hermoradat? Yhdessä sormessa on enemmän tuntevia hermoja kuin ihmisen koko selässä. Sokea oppii lukemaan pistekirjoitusta. Silmät kiin-

Myös perhonen (suokeltaperhonen) on Luojan luoma ihmeellinen olento.

ni voimme tunnustella pinnan muodon, kosteuden, lämmön, happamuuden jne. Se on ihmeellistä.

Kätehen tulleeseen vammaan voi iskeä ilkeä bakteeri. Elimistö kiirehtii apuun ja lähettää valkosoluja ja muuta tarpeellista tuhoamaan taudinaiheuttajia. Ilman tätä elimistön puolustusjärjestelmää kuolisimme kaikki jo pikkulapsina. Entä käden

kasvu kohdussa? Jo varhain elimistömme rakenteet ovat täydellisen valmiina ja sormenpäitä myöten pikku ihminen näkee maailman valon. Edessä on pitkä polku ihmisen opettellessa käyttämään tätä yhtä maailman hienoimmista luomuksista.

Mistä käsi on tullut? Kristityn vastaus on selvä. ”Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani... Ihmeelliset ovat,

Herra, Sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää.” Jumala on luonut ihmeellisen ihmisen. Kehityksen nimien vannovat esittävät käden, ja koko ihmisen, kehittyneen joskus ammojin jostakin tulleesta alkunisäkkästä. Elämän perustyyppit ilmestyvät tosin fossiilien mukaan kaikki valmiina ja ilmeisen täydellisinä.

Todellisiin vaikeuksiin ihminen joutuisi, jos hän yrittäisi valmistaa käden koodaamalla kahteen pieneen sukusoluun kaiken tiedon siitä, miten nuo solut kehittyvät silmiltämme näkymättömissä, ja miten niistä valmistuu kokonainen ihminen. Ihminen ei osaa valmistaa edes yksinkertaisinta elämää. Tällaista uneksin ja heräsin turvallisesti Luojan kämmeneltä.

Herätessäni ihmettelin sitä, miten on mahdollista, että kehitysopillisen teorian mukaan ihmisiä on ollut täällä noin 300 000 vuoden ajan, mutta kirjoitustaito keksittiin vasta 5 000 vuotta sitten. Arkeologia on löytänyt merkkejä ihmisen toiminnan jäljistä suunnilleen saman mittaiselta aikakaudelta. Yli 10 000 vuotta vanhoiksi määriteltyjen löytöjen iän määritykset ovat kiistanalaiset.

”Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.” (Ilm.4: 11)

Antti Lankinen

Herra, me kiitämme päivästä tästä

Lauletaan suomalaisella kansansävelmällä ”Aamulla varhain”

Runo: Anna-Mari Kaskinen

1. *Herra, me kiitämme päivästä tästä. Kansamme kuljit taas vaiheet sen.*

.;: *Kiitämme katseesta lämmittävästä, ihminen kohtasi ihmisen. ;:;*

2. *Kaikkien vierelle ystävä anna, auttamaan, hoitamaan, kuuntelemaan.*

.;: *Murheiden keskellä nosta ja kanno, johdata toivoa kurkottamaan. ;:;*

3. *Lahjoita rauha ja yön lepo meille. Anteeksi virheet ja puutteet suo.*

.;: *Johdat polkumme rakkautta teille. Vie eroon eksyneet toistensa luo. ;:;*

4. *Kaukana maailman toiselta puolen korviimme murheita kantautuu.*

.;: *Herramme, kannathan kaikkien huolen. Turvamme on yhä ristinpuu. ;:;*

Martti Lutherin mukaan hengellisen musiikin on hyvä pohjautua kansanmusiikkiin. Ihmiset kokevat sen silloin tutuksi ja läheiseksi. Toivottavasti meille kaikille myös virret tulevat tutuiksi.

Kesäkirkon sivut on toimittanut Sotkamon seurakunta.